

Sofia Karlsson, Flickan Och Kr?kan

Jag satt hromdagen och lste min tidning en dag som s mnga frut
Och jag tnkte p alla de drmmar man drmt och som en efter en tagit slut
D sg jag en bild av en flicka, med en skadskjuten krka i famn
Hon springer ivg genom skogen, s fort som hon ngonsin kan.
Och hon springer med fladdrande lockar, hon springer p taniga ben
Och hon hoppas och tror och hon bnar och ber att det inte ska vara frsent
Och flickan r liten, hennes hr r s ljust och hennes kind r s flmtande rd
Och krkan r klumpig och kraxande svart, om en stund r den aldeles dd
Men flickan hon springer fr livet, med en skadskjuten fgel i famn
Hon springer mot trygghet och vrme, fr det som r riktigt och sant
Och hon springer med tindrande gon, och hon springer p taniga ben
Fr hon vet att det r sant att det som pappa har sagt, finns det liv r det aldrig frsent
Och jag brjade darra i vnda och nd, jag skakade av rdsla och skrck.
Fr jag visste ju aldeles tydligt och klart att det var bilden av mig som jag sett.
Fr mitt hopp r en skadskjuten krka och jag r ett springande barn.
Som tror det finns ngon som kan hjlpa mig, som tror det finns ngon som har svar
Och jag sprnger med bultande hjrta, jag springer p taniga ben Och jag bnar och ber fastn jag egen